

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

Žaloba podaná dne 18. března 2004 společností Railion Deutschland AG proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-109/04)

(2004/C 146/06)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. března 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společností Railion Deutschland AG, se sídlem v Mohuči (Německo), zastoupenou p. H. Johlenem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise K(2003)4660 v konečném znění ze dne 12. prosince 2003 konstatující, že prominutí dovozních cel není v daném zvláštním případě odůvodněné;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Žalobkyně je podnikem provozujícím železniční dopravu zboží. Žaloba napadá rozhodnutí Komise, kterým zamítla žádost Spolkové republiky Německo, v níž požadovala prominutí celního dluhu ve prospěch žalobkyně. Tento celní dluh vznikl na základě toho, že žalobkyně údajně přepravovala po železnici alkohol ze svobodného celního pásma Brém do svobodného celního pásma Hamburku a deklarovala tento alkohol jako barvu. Žalobkyně se domnívá, že žádná skutečnost nenasvědčuje tomu, že učinila takové nesprávné celní prohlášení. Z Hamburku bylo zboží nakonec dopraveno do České republiky, a to v souladu s platnými předpisy.

Žalobkyně zejména uplatňuje, že rozhodnutím byly porušeny podstatné formální náležitosti, protože nebylo dodrženo právo být slyšen. Formálně byla žalobkyně zajisté vyzvána, aby předložila svá vyjádření. Nicméně žalobkyně se domnívá, že zamítavé rozhodnutí žalované, v rozporu s tím, co předpokládá právo být slyšen, neodpovědělo na předložená tvrzení. Žalobkyně tvrdí, že Komise nevzala v úvahu to, co jí vylíčila ohledně různých rizik, kterým je společnost provozující železniční nebo námořní dopravu vystavena ve svobodném celním pásmu. Žalobkyně se domnívá, že Komise ve svém rozhodnutí vyšla ze zásady, že se žalobkyně jako společností provozující železniční dopravu bude zacházeno stejně jako se společností provozující námořní dopravu.

Žalobkyně kromě toho uvádí, že rozhodnutí je v rozporu s článkem 239 celního kodexu Společenství. Poukazuje na nepřesná nebo neúplná zjištění skutečností a popírá existenci „zvláštních okolností“. Žalobkyně je toho názoru, že je vystavena zvýšenému riziku, že bude uvedena v omyl, pokud jde o povahu dopravovaného zboží z důvodu zjednodušených správních postupů spojených se železničním tranzitem. Soudí, že pokud jde o ni, nemůže toto riziko odstranit, ani jej mít pod kontrolou. Zejména vysvětluje, že je prakticky nemožné kontrolovat kontejnery.

Konečně žalobkyně uplatňuje, že co se týče rozhodnutí o prominutí cla upraveného v článku 239 celního kodexu Společenství, je třeba vzít v úvahu skutečnost, že Evropská společenství neutrpěla žádnou finanční škodu a ani neexistovalo nebezpečí jejího vzniku, protože alkohol byl určen pro český trh a byl tam ostatně dopraven.

Žaloba podaná dne 1. dubna 2004 KM Europa Metal AG, Tréfirmétaux S.A. a Europa Metalli S.p.A. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-127/04)

(2004/C 146/07)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství KM Europa Metal AG, Osnabruck (Německo), Tréfirmétaux S.A., Courbevoie (Francie) a Europa Metalli S.p.A., Florencie (Itálie), zastoupenými p. M. Siragusou, p. A. Winklerem, p. G. Cesare Rizzou, p. T. Grafem a p. M. Piergiovannim, advokáty.

Žalobkyně navrhují, aby Soud:

- podstatně snížil pokutu uloženou žalobkyním rozhodnutím Komise Evropských společenství, které bylo přijato dne 16. prosince 2003 ve věci COMP/E-1/38.240
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení a též výdajů vynaložených žalobkyněmi v souvislosti s poskytnutím bankovní záruky namísto zaplacení pokuty uložené společností KME během projednávání věci Soudem.